

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ความเต็มใจที่จะจ่ายของผู้ปกครอง สำหรับการป้องกันการใช้อินเทอร์เน็ตที่ไม่เหมาะสมของเด็กและเยาวชน ในเขตกรุงเทพมหานคร (Parents' Willingness to Pay to Prevent of Inappropriate Internet Use: A Case Study of Bangkok)
ชื่อผู้เขียน	นาย วรพจน์ ช่างปั้น (Mr. Worapot Changpun)
แผนกวิชา/คณะ	คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	อาจารย์ ดร.ชโลธร แก่นสันติสุขมงคล
ปีการศึกษา	2550

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ 2 ประการ คือ ประเมินมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายสำหรับการใช้อินเทอร์เน็ตที่ไม่เหมาะสมของเด็กและเยาวชน ในเขตกรุงเทพมหานคร และศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายนี้ ด้วยวิธีการประเมินค่าภายใต้ตลาดสมมติ (Contingent Valuation Method) เพื่อประมาณมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่าย (WTP) ของผู้ปกครอง สำหรับการป้องกันการใช้อินเทอร์เน็ตที่ไม่เหมาะสมของเด็กและเยาวชน โดยใช้วิธีการตั้งคำถามแบบปิดโดยการเสนอราคาสองครั้ง (Double Bounded Dichotomous Choice) ซึ่งมีราคาตั้งต้นที่เสนอ 4 ราคา คือ 50 100 200 และ 400 บาท แล้วนำมาวิเคราะห์หาลักษณะฟังก์ชันการแจกแจงความน่าจะเป็นของความเต็มใจที่จะจ่าย โดยใช้วิธีวิเคราะห์สถิติด้วยแบบจำลองการวิเคราะห์การถดถอย Censored Logistic Regression ของ Cameron (1988) ซึ่งทำการประมาณค่าด้วยวิธี Maximum Likelihood Estimation

ในการสำรวจได้ส่งแบบสอบถามไปยังโรงเรียน แล้วให้โรงเรียนกระจายแบบสอบถามไปยังผู้ปกครองของนักเรียนที่ใช้อินเทอร์เน็ต จำนวนทั้งหมด 1,050 ชุด ได้รับการตอบกลับมา 712 ชุด และเป็นแบบสอบถามที่สามารถใช้ในการวิเคราะห์ได้ จำนวน 657 ชุด จาก 21 โรงเรียน 6 เขต การปกครอง

การศึกษานี้แบ่งออกเป็น 2 แบบจำลอง คือ แบบจำลองที่ 1 กำหนดค่าขอบล่างเป็นศูนย์ ในกรณีที่ผู้ปกครองตอบไม่ยินดีจ่ายทั้งสองครั้ง ซึ่งจะทำให้เหลือจำนวนตัวอย่างในการวิเคราะห์ 471 ตัวอย่าง และแบบจำลองที่ 2 ไม่กำหนดค่าขอบล่าง ในกรณีที่ผู้ปกครองตอบไม่ยินดีจ่ายทั้งสองครั้ง จำนวนตัวอย่างที่ใช้ในการวิเคราะห์ 657 ตัวอย่าง

สำหรับผลการศึกษา แบบจำลองที่ 1 พบว่า ค่าเฉลี่ยของมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายต่อครัวเรือนเท่ากับ 370 บาทต่อเดือน ค่ามัธยฐานของมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายต่อครัวเรือนเท่ากับ 223 บาทต่อเดือน และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ผู้ปกครองเพศชาย ระดับรายได้ของครัวเรือน จำนวนเด็กและเยาวชนในครัวเรือน ผู้ปกครองที่คาดว่าบุตรหลานใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิง และการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชน สำหรับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์เชิงลบ ได้แก่ ผู้ปกครองที่เผชิญราคาตั้งต้นที่เสนอต่ำ (50 100 และ 200 บาท) ผู้ปกครองที่คาดว่าบุตรหลานใช้อินเทอร์เน็ตที่บ้านและโรงเรียน

แบบจำลองที่ 2 พบว่า ค่าเฉลี่ยของความเต็มใจที่จะจ่ายต่อครัวเรือน 317 บาทต่อเดือน ค่ามัธยฐานของมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายต่อครัวเรือนเท่ากับ 132 บาทต่อเดือน และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ผู้ปกครองเพศชาย ระดับรายได้ของครัวเรือน สัดส่วนของจำนวนเด็กในครัวเรือนต่อจำนวนเด็กและเยาวชนทั้งหมดในครัวเรือน ระดับความกังวลใจของผู้ปกครองในความเสี่ยงที่บุตรหลานจะเข้าถึงสื่ออินเทอร์เน็ตที่ไม่เหมาะสม ผู้ปกครองที่คาดว่าบุตรหลานใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อติดตามข่าวสาร การสื่อสารและความบันเทิง ระดับความรู้ในการป้องกันการใช้อินเทอร์เน็ตที่ไม่เหมาะสม ระดับการตระหนักถึงความสำคัญของปัญหา และการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชน สำหรับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์เชิงลบ ได้แก่ ผู้ปกครองที่เผชิญราคาตั้งต้นที่เสนอต่ำ (50 100 และ 200 บาท) ระดับการดูแลเอาใจใส่การใช้อินเทอร์เน็ตของบุตรหลาน ผู้ปกครองที่คาดว่าบุตรหลานใช้อินเทอร์เน็ตที่บ้านและร้านบริการอินเทอร์เน็ต

ผลการประมาณมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายรวมของครัวเรือนที่มีเด็กและเยาวชนใช้อินเทอร์เน็ตในเขตกรุงเทพมหานครทั้งหมด ที่มีต่อโครงการนี้ ซึ่งคำนวณจากแบบจำลองที่ 2 มีมูลค่าประมาณ 406.75 ล้านบาทต่อเดือน และมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายรวมเฉพาะครัวเรือนติดตั้งอินเทอร์เน็ตที่บ้านทั้งหมด เท่ากับ 287.11 ล้านบาทต่อเดือน

ผลที่ได้จากการศึกษาสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการกำหนดนโยบายการจัดสรรงบประมาณเพื่อป้องกันปัญหานี้ โดยผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่า หากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถดำเนินโครงการดังกล่าวได้ด้วยต้นทุนที่น้อยกว่า 406.75 ล้านบาทต่อเดือน ก็น่าจะถือว่าการดำเนินการที่คุ้มค่าในเชิงเศรษฐศาสตร์ โดยการดำเนินการโครงการนี้ อาจดำเนินการโดยภาครัฐเองทั้งหมด หรืออาจให้เอกชนเป็นผู้ดำเนินการ ภายใต้มาตรการสนับสนุน ส่งเสริมจากภาครัฐ นอกจากนี้ควรสร้างความรู้ ความเข้าใจ และส่งเสริมให้ประชาชนมีความตระหนักเกี่ยวกับปัญหาในเชิงรุกและเน้นการมีส่วนร่วม